Registered No. M. 2330.

சித்தாந்தம்

மலர் எ	பவ ஆண்டு புரட்டாசித் திங்கள் 1934ஸு செப்டம்பர்மீ	இதழ் கூ

சித்தாந்த மரபு

முன்னுரை

சித்தாந்த மரபு என்னும் இவ் வசனநூல் திருவாவடுதுறை மடத்தைச்சார்ந்த ஆன்றோரொருவரால் சைவ சித்தாந்த உண்மைகளை எளிதில் விளக்கும் நோக்கத்தோடு எழுதப்பட்டது. திருவாவடுதுறை மடத்தில் இதனை மரபட்டவணை என்று வழங்குவர். சிவஞானமுனிவர் எழுதிய சித்தாந்தமரபு கண்டன கண்டனம் என்னும் நூல் சித்தாந்தமர பென்று சொல்லப்படும் மரபட்டவணையை மறுத்த நூலை மறுத்ததாகும். சிவஞானமுனிவர் இதனை ஆதரித்ததனாலேயே இந்நூல் திருவாவடுதுறை மடத்தில் போற்றப்பட்டுவந்த தென்பது தெளிவாகும். இது சித்தாந்த மரபட்டவணை யென்னும் பெயரோடு கோயிலூர் அ. இராமசாமிச் சுவாமியால் கி. பி. 1888-ல் வெளியிடப்பட்டது. திரிபதார்த்த சிந்தனை என்னும் பெயரால் திருநெல்வேலி பால்வண்ணமுதலியாரால் கி. பி. 1898-ல் வெளியிடப்பட்ட சித்தாந்த நூல் இதனைப் பெரிதும் ஒத்தது. சென்னை இராசாங்

கக் கையெழுத்து நூல் நிலயத்திலுள்ள திருவாவடுதுறை மரபட்டவணை யென்னும் நூற்பிரதியைப் பெயர்த்தெழுதி இப்பதிப்பு வெளியிடப்படுகின்றது. இங்குக் குறித்த நூல்களோடு இதனை ஒப்புநோக்குவோர் எண்கள் மாறியிருத்தலையும், முறை பிறழ்ந்திருத்தலையும், வாக்கியங்கள் விடுபட்டிருத்தலையும் தெரிந்து கொள்வர். விடுபட்டிருந்தாலும் அவசியஞ் சேர்க்கத் தக்கனவென்று காணப்பட்ட அவற்றிலுள்ள முக்கிய வாக்கியங்கள் இங்கே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

சித்தாந்த மரபு

ஏக னனேக னிருள்கரும மாயையிரண்
டாகவிவை யாறு தி யில். [திருவருட்பயன், vi, 2]

ஏகனென்பது கர்த்தா; அனேகனென்பது ஆன்மா; இருளென்பது ஆணவ மலம்; கருமமென்பது புண்ணியபாவமாகிய கரும மலம்; மாயை யிரண்டென்பது சுத்தமாயையும் அசுத்த மாயையுமாம். இவை ஆறு பொருளும் ஒருகாலத்திலே யுள்ளனவல்ல, அனாதியிலே நித்தியமா யழியாதனவாயிருக்கும்.

தன்னியல்பு

ஏகனாகிய கர்த்தாவுக்கு எண்ணிறந்த தன்னியல்புக் குணமுண்டு. அவற்றில் இரண்டு குணஞ் சொல்லுகிறோம்: ஒருவருமறிவியாமல் தானே யறிகிற குணமொன்று, ஆன்மாக்களுக்கு அறிவிக்கிற குணமொன்று ஆக உ. இதற்கு வசனம் சிவஞான சித்தியாரில் ரு-ல் [1]

அறிதரு சிவனே யெல்லா மறிந்தறி வித்த நிற்பன்

என்றது காண்க.

அனேகனாகிய ஆன்மாவுக்கு எண்ணிறந்த தன்னியல்புக் குணமுண்டு. அவற்றில் இரண்டு குணஞ் சொல்லுகிறோம் :

அறிவித்தா லறிகிற குணமொன்று, பிறருக்கு அறிவிக்கமாட்டாத குணமொன்று ஆக உ. இதற்குச் சிவஞானபோதம் அ - ல் [4]

அறிவித்தா லன்றி யறியா வுளங்கள்

என்றும், சிவஞான சித்தியாரில் [v, 3]

அறிந்திடு மறிவ னன்ரும்

என்றும் வருவது காண்க.

இருளாகிய ஆணவ மலத்துக்கு எண்ணிறந்த தன்னியல்புக் குணமுண்டு. அவற்றில் இரண்டு குணஞ் சொல்லுகிரேம்: ஆன்மாக்களுக்கு வேண்டுங் காரியத்தை மறைக்கிற குணம் க, வேண்டாத காரியத்தில் விருப்பத்தைக் கொடுக்கிற குணம் க ஆக உ. இதற்கு வசனம் சிவப்பிரகாசம் 'அன்னியமா னவையுணர்த்தி' [ii, 18] என்று வருவது காண்க.

புண்ணிய பாவமாகிய கரும மலத்துக்கு எண்ணிறந்த த்ன்னியல்புக் குணமுண்டு.அவற்றில் இரண்டு குணஞ் சொல்லுகிரேம்: ஆன்மாக்களானவை மலத்தைப் பொருந்தினல் மலமாய்ப் போகிறது க, சிவத்தைப் பொருந்தினுற் சிவமாய்ப் போகிற குணமொன்று க ஆக உ. இதற்கு வசனம் சிவப்பிரகாசம் 'மாயைமா மாயை' [vii, 2] என்றதிற் காண்க.

சுத்தமாயை அசுத்தமாயை இரண்டுக்கும் எண்ணிறந்த தன்னியல்புக் குணமுண்டு.அவற்றில் இரண்டு குணஞ் சொல்லுகிரேம்: ஆன்மாக்கள் மலத்தைப் பொருந்தினல் மலமாய்ப் போகிற குணம் க, சிவத்தைப் பொருந்தினுற் சிவமாய்ப் போகிற குணம் க ஆக உ. இதற்கு வசனம் சிவப்பிரகாசம் 'மாயைமா மாயை' [vii, 2] என்றதிற் காண்க.

இவ்வாறு பொருளும் பதி பசு பாசமென மூன்ருக அடங்கும். அஃதெப்படியென்னில் ஏகன் பதி; அனேகன்

பசு; ஆணவம் கன்மம் மாயையிரண்டு ஆக நாலும் பாசமென அறிக. (௧)

போதுவியல்பு

அனாதியிலே ஆன்மாக்கள் ஆணவமலத்தைப் பிடித்தார்கள், ஆணவமலம் ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மத்திலே விருப்பத்தைக் கொடுத்தது, இந்தச் செய்தியைக் கர்த்தாவானவர் அறிந்து இரக்கத்தினாலே ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மத்துக்கேற்ற தனுவைக் கொடுத்து அந்தத் தனுவினிடமாகக் கன்மத்தைக் கூட்டிப் புசிப்பித்தார். இது அனாதியிலே பிரபஞ்சமுண்டாகிய முறைமை. இதற்கு வசனம் சிவப்பிரகாசம் 'எண்ணரிதாய்' [ii, 1] என்றதிற் காண்க. (உ)

ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவ மலம் இயற்கையோ, செயற்கையோ? இயற்கை யென்றாற் பாலுக்கு வெளுப்பும் கரிக்குக் கறுப்பும் ஒரு காலத்திலும் விட்டு நீங்காததுபோல, ஆன்மாக்களுக்கும் ஆணவமலம் ஒரு காலத்திலும் விட்டு நீங்காது, ஆகையால் இயற்கையன்று. செயற்கையானால் வெள்ளைப் புடைவையில் அழுக்கேறுகிறது போல மோட்சத்திலும் வந்து பொருந்தவேணும், அப்படிப் பொருந்தாதபடியினாலே செயற்கையுமன்று. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படி யென்னில், நெல்லுக்குமியுஞ் செம்புக்குக் களிம்பும்போல ஆன்மாக்களுக்கு அணவமலம் அனாதி செயற்கை, அனாதி சையோகமென்றுமாம். இதற்கு வசனம் சிவஞான போதத்தில் 'நெல்லுக் குமியும்' [ii, 7] என்றதிற் காண்க. (௩)

ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவ மலம் கர்த்தா கூட்டிவைத்ததோ ஆணவ மலம் தானே வந்து பொருந்திற்றோ? கர்த்தா நின்மலராய்ச் சர்வானுக்கிரகரா யிருக்கிறபடியினாலே அவர் கூட்டினதன்று, ஆணவ மலஞ் சடமாகையினாலே தானே வந்து பொருந்த மாட்டாது. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படி யென்னில்,வேதாகமங்களிலே ஆன்மாவே ஆணவ மலத்தைப்

பிடித்தானென்று சொல்லியிருக்கிற படியினாலே ஆன்மாவே ஆணவ மலத்தைப் பிடித்தானென அறிக.

ஆன்மாவுக்குச் செய்தியுண்டோ இல்லையோ? ஆன்மா சுதந்தரவீன ஞனபடியினாலே சிவனுக்கே செய்தி யல்லாமல் ஆன்மாவுக்குச் செய்தியில்லை யென்றால், வேதாகமங்களிலே விதிவிலக்குச் சொல்ல வேண்டுவதுமில்லை, நரக தண்டனை யுண்டாக வேண்டுவதுமில்லை, விதிவிலக்கும் நரக தண்டனை யுண்டென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலே ஆன்மாவுக்குச் செய்தியுண்டு. இதற்கு வசனம் சிவஞான சித்தியாரில் 'அருளினா லுரைத்த' [ii, 33] என்பதிற் காண்க.

ஆன்மாவுக்குக் கன்மத்திலே உண்டாகிய விருப்பம் கர்த்தா கொடுத்த விருப்பமோ, ஆன்மாவுக்குண்டாகிய விருப்பமோ? கர்த்தா கொடுத்த விருப்பமென்றால் பாவத்தை ஏன் செய்தாயென்று நரகத்திலே போட்டுத் தண்டிக்க வேண்டுவதில்லை, அப்படித் தண்டிக்கையாற் கர்த்தா கொடுத்த விருப்பமன்று; ஆன்மாவுக்குண்டாகிய விருப்பமென்றால், ஆன்மா நல்வழியிருக்கத் தீயவழி நடவான், தீயவழி நடந்து நரக தண்டனைப் படுகையினாலே ஆன்மாவுக்குண்டாகிய விருப்பமன்று. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படி யென்னில், ஆணவ மலமே ஆன்மாவுக்குக் கன்மத்திலே விருப்பத்தைக் கொடுத்தது. ஆணவ மல மயமாகிய சடத்துக்குச் செய்தி யுண்டோ வென்னில், விஷங் கள்ளுப் பாடாணம் காற்றுத் தீ நீர் முதலிய சடங்களுக்குச் செய்தியுண்டானாற்போல ஆணவ மலமாகிய சடத்துக்குஞ் செய்தியுண்டு. ஆகையாலே ஆணவ மலமே ஆன்மாவுக்குற்ற கன்மத்திலே விருப்பத்தைக்கொடுத்தது. விருப்பத்தைக் கொடுத்த ஆணவ மலமும் ஆன்மாவுக்குக் கன்மத்தை அறிந்தெடுத்துக் கொடுக்கமாட்டாது. விரும்பின ஆன்மாவுங் கன்மத்தை அறிந்தெடுத்துக்கொண்டு புசிக்கமாட்டான். விரும்பப்பட்ட கன்மமும் ஆன்மாவை

அறிந்து வந்து பொருந்தமாட்டாது. இந்தச் செய்தியைக் கர்த்தாவானவர் அறிந்து இரக்கத்தினாலே ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மத்துக்கேற்ற தனுவைக் கொடுத்து அந்தந்தத் தனுவினிடமாகக் கன்மத்தைக் கூட்டிப் புசிப்பிப்பர். (சு)

ஆணவ மலமே ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மத்திலே விருப்பத்தைக் கொடுத்த தென்பதற்குக் குழந்தை பிணியாளர் முதலிய உவமைகள் வருமாறு :—

குழந்தைக்குப் பாலிலே உண்டாகிய விருப்பம் தாய் கொடுத்த விருப்பமோ, குழந்தைக்குண்டாகிய விருப்பமோ? தாய் கொடுத்த விருப்பமென்றால் அவள் கொடுத்த நேரமெல்லாம் பால் குடிக்கவேணும், அப்படிக் குடியாதபடியினாலே தாய் கொடுத்த விருப்பமன்று; குழந்தைக்குண்டாகிய விருப்ப மென்றால் மாந்தம் பிடித்த வேளையிலும் பாலைக் குடிக்க வேணும், அப்படிக் குடியாதபடியினாலே குழந்தைக்குண்டாகிய விருப்பமு மன்று. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படி யென்னில், பசியே குழந்தைக்குப் பாலிலே விருப்பத்தைக் கொடுத்தது. விருப்பத்தைக் கொடுத்த பசியும் குழந்தைக்குப் பாலை அறிந்தெடுத்துக் கொடுக்கமாட்டாது, விரும்பப்பட்ட பாலும் அறிந்து வந்து குழந்தை வாயிலே புகுத மாட்டாது. இந்தச் செய்தியைத் தாயானவள் அறிந்து இரக்கத்தினாலே பாலை யெடுத்துப் பாலாடையிலே விட்டுப் புகட்டுவள். குழந்தை க, பசி க, பால் க, தாய் க, பாலாடை க ஆக ரு. குழந்தையைப் போலும் ஆன்மா, பசியைப் போலும் ஆணவ மலம், பாலைப் போலும் கன்ம மலம், தாயைப் போலும் கர்த்தா, பாலாடையைப் போலும் தனு ஆக ரு. (எ)

பிணியாளனுக்கு மருந்திலே உண்டாகிய விருப்பம் பரிகாரி கொடுத்த விருப்பமோ பிணியாளனுக்குண்டாகிய விருப்பமோ? பரிகாரி கொடுத்த விருப்பமென்றால் அவன் மருந்து கொடுத்த நேரமெல்லாம் வாங்கிக் குடிக்கவேணும்,

அப்படிக் குடியாதபடியினாலே பரிகாரி கொடுத்த விருப்ப மன்று ; பிணியாளனுக்குண்டாகிய விருப்பமென்றால் எந் நேரமும் மருந்தைக் குடித்துக்கொண்டே யிருக்கவேணும், அப்படிக் குடித்துக்கொண் டிராதபடியினாலே பிணியாளனுக் குண்டாகிய விருப்பமுமன்று. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படி யென்னில், பிணியே பிணியாளனுக்கு மருந்திலே விருப்பத் தைக் கொடுத்தது. விருப்பத்தைக் கொடுத்த பிணியும் மருந்தை அறிந்தெடுத்துக் கொடுக்கமாட்டாது, விரும்பின பிணியாளனும் அறிந்தெடுத்துக் குடிக்கமாட்டான், விரும் பப்பட்ட மருந்தும் அறிந்து வந்து வாயிலே புகுதமாட்டாது. இந்தச் செய்தியைப் பரிகாரி அறிந்து இரக்கத்தினாலே மருந்தை யெடுத்துப் பாத்திரத்திலே விட்டுப் பிணியாள னுக்குக் கொடுப்பன். பிணியாளன் க, பிணி க, மருந்து க, பரிகாரி க, பாத்திரம் க ஆக ரு. பிணியாளன் போலும் ஆன்மா, பிணியைப் போலும் ஆணவ மலம், மருந்தைப் போலுங் கன்ம மலம், பரிகாரியைப் போலுங் கர்த்தா, பாத் திரத்தைப் போலுந் தனு ஆக ரு. (அ)

குருடனுக்குக் கோலிலே யுண்டாகிய இச்சை கோல் கொடுத் திழுக்கிறவன் கொடுத்த இச்சையோ குருடனுக் குண்டாகிய இச்சையோ? கோல்கொடுத் திழுக்கிறவன் கொடுத்த இச்சையானால் அவன் கொடுத்த நேரமெல்லாங் கோலைப் பிடிக்கவேணும், அப்படிப் பிடியாதபடியினாலே கோல் கொடுத் திழுக்கிறவன் கொடுத்த இச்சையன்று ; குருடனுக் குண்டாகிய இச்சை யென்றால், எந்நேரமுங் கோலைப் பிடித் துக்கொண்டே யிருக்கவேணும், அப்படிப் பிடித்துக்கொண் டிராதபடியினாலே குருடனுக்குண்டாகிய இச்சையுமன்று. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படி யென்னில், குருடே குருடனுக் குக் கோலிலே இச்சையைக் கொடுத்தது. இச்சையைக் கொடுத்த குருடும் கோலை அறிந்தெடுத்துக் கொடுக்கமாட்

டாது, இச்சித்த குருடனுங் கோலை அறிந்தெடுத்துக் கொள்ள மாட்டான், இச்சிக்கப்பட்ட கோலும் அறிந்து கையிலே வந்து பொருந்தமாட்டாது. இந்தச் செய்தியை உரிமையுள்ள பேர் அறிந்து இரக்கத்தினலே குருடன் இச்சித்த கோலை எடுத்துக்கொடுத்து அவன் நினைத்த இடத்திலே கொண்டுபோய் விடுவார்கள். குருடன் க, குருடு க, கோல் க, கோல்கொடுத் திழுக்கிறவன் க, அவனினைத்த விடம் க ஆக ரு. குருடனைப் போலும் ஆன்மா, குருட்டைப் போலும் ஆணவ மலம், கோலைப் போலுஞ் சரீரம், கோல் கொடுத் திழுக்கிறவனைப் போலுங் கர்த்தா, அவன் நினைத்த இடம் போலும் புவனங்கள் ஆக ரு. (௯)

ஆன்மாவுக்குச் சரீரத்திலே உண்டாகிய இச்சை கர்த்தா கொடுத்த இச்சையோ, ஆன்மாவுக்குண்டான இச்சையோ? கர்த்தா கொடுத்த இச்சையானல், அவர் கொடுத்த நேரமெல்லாம் சரீரத்தைப் பற்றவேணும், அப்படிப் பற்றுதபடியினலே கர்த்தா கொடுத்த இச்சையன்று; ஆன்மாவுக்குண்டாகிய இச்சை யென்றல் எந்நேரமுஞ் சரீரத்தைப் பற்றிக் கொண்டேயிருக்கவேணும், அப்படிப் பற்றிக்கொண் டிராத படியினலே ஆன்மாவுக்குண்டாகிய இச்சையுமன்று. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படி யென்னில், ஆணவமலமே ஆன்மாவுக்குச் சரீரத்திலே இச்சையைக் கொடுத்தது. இச்சையைக் கொடுத்த ஆணவ மலமும் ஆன்மாக்களுக்குச் சரீரத்தை அறிந்தெடுத்துக் கொடுக்க மாட்டாது, இச்சித்த ஆன்மாவும் சரீரத்தை அறிந்தெடுத்துக்கொள்ளமாட்டான், இச்சிக்கப்பட்ட சரீரமும் ஆன்மாவை அறிந்து வந்து பொருந்தமாட்டாது. இந்தச் செய்தியைக் கர்த்தா அறிந்து இரக்கத்தினலே ஆன்மாக்கள் இச்சித்த தனுவைக் கொடுத்து இச்சித்த புவனங்களிற் கொண்டுபோய் விட்டு இச்சித்த கன்மத்தைக் கூட்டிப் புசிப்பிப்பர். (௧௦)

குருடன் முதல்வனோ கோல் கொடுத் திழுக்கிறவன் முதல்வனோ? கோல்கொடுத் திழுக்கிறவன் முதல்வனானாற் குருடனுக்குக் குளத்தங்கரைக்குப் போக இச்சையிருக்கை யிலே கோயிலுக்கு வாவென்றால் வாரான்; ஆகையாலே கோல் கொடுத் திழுக்கிறவன் முதல்வனன்று. கோல்கொடுத் திழுக் கிறவன் குருடனுக்குக் கோலைக் கொடுத்து, அவன் நினைத்த இடத்திலே கொண்டுபோய் விடுகையினாலே, குருடனே முதல்வன். (கக)

ஆன்மா முதல்வனோ கர்த்தா முதல்வனோ? கர்த்தா முதல்வனென்றால் ஆன்மாவுக்குக் கன்மத்திலே விருப்ப மிருக்கையிலே மோட்சத்திலே வாவென் றழைத்தால் வாரான்; ஆகையாலே கர்த்தா முதல்வனன்று. கர்த்தா ஆன்மாவுக்கு இச்சித்த தனுவைக் கொடுத்து, இச்சித்த புவ னங்களிலே கொண்டுபோய் விடுகையினாலே, ஆன்மாவே முதல்வன். (கஉ)

குயவன் பல பாண்டங்களை வனையுமிடத்துத் தன்னு டைய நினைவின்படி வனைவானோ, பிறருடைய நினைவின்படி வனைவானோ? தன்னுடைய நினைவின்படி வனைவானானால் சாலா கவே வனையவேணும், அல்லது சட்டியாகவே வனையவேணும்; அப்படி வனையாதபடியினாலே தன்னுடைய நினைவின்படி வனைவானல்லன், பிறருடைய நினைவின்படி வனைவான். குயவன் க, மண் க, பாண்டம் க, பிறர் க ஆக ச. குய வனைப் போலுங் கர்த்தா, மண்ணைப் போலும் மாயை, பாண்டத்தைப் போலுஞ் சரீரம், பிறரைப் போலும் ஆன்மா ஆக ச. (கங)

கர்த்தா ஆன்மாக்களுக்குத் தனுக்களைப் படைக்குமிடத் துத் தம்முடைய நினைவின்படி படைப்பாரோ, ஆன்மாக்கள் நினைவின்படி படைப்பாரோ? தம்முடைய நினைவின்படி படைப்பாரானால் நாயாகவே படைக்கவேணும், அல்லது

நரியாகவே படைக்கவேணும்; அப்படிப் படையாமல் பலவடிவாகப் படைக்கிறபடியினாலே, தம்முடைய நினைவின்படி படைப்பாரல்லர், ஆன்மாக்கள் நினைவின்படி படைப்பார். (கச)

வண்ணானவன் புடைவையிலுள்ள அழுக்கை உவர் சாணி கூட்டிப் போக்குகிறதுபோலக் கர்த்தா ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமலத்தை மாயாகருவிகளைக் கூட்டிப் போக்குவார். (கரு)

மலபரிபாகமாவது : பரி உபசர்க்கம் பாகம் திரிவு - பக்குவம் வந்த ஆன்மாவுக்கு மலசத்தியானது ஆன்மஞானத்தை மறையாதிருத்தல். (கசூ)

சத்திநிபாதமாவது: சத்தி சிவசத்தி, திருவருள்; நி உபசர்க்கம், பாதம் விழுதல், பதிதலுமாம் - மலம் நீங்கின உயிரிலே திருவருள் விளங்கித் தோன்றுதல். (கஎ)

இருவினையொப்பாவது ஒரு தவசியானவன் விரும்பப்பட்ட பதார்த்தங்களையும் வெறுக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களையும் கண்டால், விருப்பு வெறுப்பில்லாது அப்பதார்த்தங்களைக் கண்டாற்போலப் பக்குவான்மாவானவன் நல்வினைப் பலனுந் தீவினைப் பலனும் வந்தால் இந்த இரண்டினிடத்திலும் விருப்பு வெறுப்பின்றி நிற்றல். உலகத்தில் விரும்பப்பட்ட பதார்த்தங்களாவன: பொன் வெள்ளி பெண் பால் பழம் சுகந்தம் வஸ்திரம் முதலாயின. வெறுக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களாவன : புலி கரடி பாம்பு தரித்திரம் சயவியாதி முதலாயின. விருப்பு வெறுப்பில்லாத பதார்த்தங்களாவன: திரணம் பதர் முதலாயின. (கஅ)

ஒருவன் ஒரு வைப்பாட்டிக்கு வீடும் புசிப்பும் வேண்டினவெல்லாமுங் கொடுத்து அவள் வீட்டிற் பதினைந்து நாளும், குடியிலுள்ள இல்லாளுக்கு வீடும் புசிப்பும் வேண்டின வெல்லாமுங் கொடுத்து அவள் வீட்டிற் பதினைந்து

நாளும் வாழ்ந்து அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கையில் இல்லற நூல் கேட்டுக் கற்புடைய மனைவியுடனே கூடி இல்வாழ்க்கை செய்வதே முக்கியமென்றறிந்து வைப்பாட்டியை விட்டு நீங்கிக் குடியிலுள்ள இல்லாளுடனே கூடி இல்லறஞ் செய்துகொண் டிருக்கையிலே துறவற நூல் கேட்டுத் துறவறமே முக்கியமென்றறிந்து குடியிலுள்ள இல்லாளையுந் தீங்கென்று கண்டு வைப்பாட்டியைப்போல விட்டு நீங்கிப் பின்பு அந்த இரண்டு பேரிடத்திலும் விருப்பு வெறுப்பில்லாதது போல, ஒருவன் பாவமும் புண்ணியமுஞ் செய்து வருகையிலே அறநூல் கேட்டுப் பாவந் தீங்கென்று விட்டு நீங்கிப் புண்ணியமே முக்கியமென்று செய்துகொண்டு வருகையில் ஞானசாத்திரத்தைக் கேட்டுப் புண்ணியமுஞ் செனன மரணத்தைக் கொடுக்கையினாலே புண்ணியத்தையும் பாவத்தைப்போலத் தீங்கென்று கண்டு நீங்கிப் பின்பு இந்த இரண்டினிடத்திலும் விருப்பு வெறுப்பின்றி நிற்றல் இருவினையொப்பு. (கக)

சிவன் தானே ஆசாரிய மூர்த்தமாய்த் திருமேனி கொண்டு வருவாரென்பதற்குப் பல குற்றமுண்டு. அவை யாவன :

ஒரு ஆசாரியரான ஆன்மாவானது பிதாவினுடைய உதரத்திலே இரண்டு மாதமிருந்து சையோகஞ் செய்கிற காலத்திலே மாதாவினுடைய யோனி வழியே புகுந்து கருப்பாசயத்திற் பத்து மாதந் தங்கிப் பின்பு பிறந்து மலமூத்திராதிகளையளைந்து கிடந்து வளர்ந்து பின்பு ஒரு வாத்தியாரை யடைந்து தண்டனைப் பட்டு அட்சராப்பியாசம் பண்ணிப் பின்பு ஒரு வித்துவானிடத்திற் போய் ஏவல்செய்து வித்தை யப்பியசித்து ஆசாரியரை யடைந்து பணிவிடை பண்ணிச் சமய தீட்சை முதலாகிய தீட்சையும் பெற்று அபிடேகம் பண்ணிக்

கொண்டு இன்னர் மகன் இன்னரென்றறிந்து சயங் குட்ட முதலாயின வியாதியுமடைந்து மரண முதலாயின தன்றியும் சங்கற்ப நிராகரணத்தில் 'மாயா ஒருவன் மாயா வுருவினை, யெயா னெய்ந்தவ ரெம்ம னேரே' [சைவ வாதி சங்கற்ப நிராகரணம், 26, 27] என்றும், போற்றிப் பஃறொடையில் 'பிறவா முதல்வன் பிறந்' [138] தென்றும், சிவஞான சித்தியாரில் 'மன்னுமருட் குருவாகி வந்' [viii, 1] தென்றும் இருக்கிற வசனங்களுக் கெல்லாம் விரோதமுண்டென்னிற் கூடாது. கர்த்தா ஆசாரிய மூர்த்தமாய்த் திருமேனிகொண்டு வருதலாவது மலம் நீங்கின உயிரிலே சிவஞானம் விளங்கித் தோன்றுத லாகையினலே குற்றமில்லையென அறிக. (உ௦)

சிடனுக்கு ஆசாரியர் சந்நிதானத்திலே வருமுன்னமே மலம் நீங்குமோ வந்த பின் மலம் நீங்குமோ? வந்தபின் மலம் நீங்குமென்ருல் வந்த பேருக்கெல்லாம் மலம் நீங்கவேணும். அப்படி நீங்காதபடியினலே வந்தபின்பு மலம் நீங்கினதன்று, வருமுன்னே மலம் நீங்கினதென்ருல் ஆசாரியர் வேண்டுவதில்லையென்னில் அது கூடாது, படலம் நீங்கின கண்ணுக்கே ஆதித்தன் காட்டுகிறதுபோல ஆணவ மலம் நீங்கின பக்குவான்மாவுக்கே சிவன் அறிவிப்பார். ஆகையாலே ஆசாரியர் சன்னிதானத்தில் வருமுன்னமே மலம் நீங்கினதாம். (உக)

சுருதி குருவாக்குச் சுவானுபவம் மூன்றினுள் முதன்மை யாதென்னில் சுருதியுங் குருவாக்குஞ் சுவானுபவத்துக்குக் காரணமாகையாற் சுவானுபவமே முதன்மை. (உஉ)

ஆன்மா நித்தனுயிருக்கப் பிறந்தான் இறந்தானென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகின்றனவே அஃதேதென்னில் ஆன்மா மாயாகருவியைப்பற்றி ஆன்மபோதஞ் சீவித்தலே பிறப்பு, ஆன்மபோதம் மாயாகருவியைப்பற்றிச் சீவியா திருத்தலே இறப்பு. (உ௩)

பஞ்சகிருத்தியம் நித்தியமோ அநித்தியமோ? சிவ ஞான சித்தியார் ரு-ல் 'உயிர்கட்கெல்லாம், விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி வீட்டையு மளிப்பன் மேலோன்' [8] என்றிருப்ப தால் பஞ்சகிருத்தியம் அநித்தியம். சூ-ல் 'என்றுந், தணவாத கருமமொன்றுந் தருவது மில்லை' [4] யென்று பஞ்ச கிருத்தியம் நித்தியமென்று திருவுளம் பற்றினது நித்தியம் பலவாகையால் அவற்றுள் ஒன்றி லடங்கும். (உச)

பஞ்சகிருத்தியம் ஆன்மாவுக்கோ சரீரத்துக்கோ? ஆன் மாவுக்கென்றால் ஆன்மா நித்தியனானபடியினாலே சிருட்டி திதி சங்காரங் கூடாது, சரீரத்துக்கென்றால் திரோபவம் அனுக்கிரகங் கூடாது. இனிச் சித்தாந்தம் எஃபடியென்னில், 'அழிப்பிளைப் பாற்ற லாக்க' [சிவஞானசித்தியார், i, 37] மென் கிற வசனத்தினாலே சிருட்டி திதி சங்காரஞ் சரீரத்துக்குண் டாயிருந்தாலும் அவை மூன்றினாலே யுண்டாகிய சுகதுக்க மும், திரோபவானுக்கிரகமும் ஆன்மாவுக்கே உண்டாகையி னாலே ஆன்மாவைக் குறித்தே பஞ்சகிருத்தியமென வறிக.

ஆன்மா ஞான சொரூபனாய் நித்தியனாயிருக்க அவனுக் குச் சிருட்டியாதி ஏதென்னில், அறியுந் தொழில் உண்டா தலே சிருட்டி, அறியுந் தொழில் நிற்றலே திதி, அறியுந் தொழில் நீங்கலே சங்காரம், அறியுமிடத்து ஒவ்வொன்றை மறைத்தலே திரோபவம், மோட்சோபாயஞ் சிந்தித்தலே அனுக்கிரகம். (உரு)

ஒளியும் இருளும் ஓரிடத்திலே கூடியிராததுபோல ஆன் மாவினிடத்திலே கர்த்தாவும் ஆணவ மலமும் ஓரிடத்திலே கூடியிருப்பதில்லையே நீர் கூடியிருக்குமென்றது எப்படியென் னில், ஒரு மரம் ஈரத்தோடுங் கூடியிருக்க அதில் அடிமுதல் நுனிவரையும் அக்கினி வியாபித்திருத்தல் போலும். (உஎ)

ஆன்மா நரகத்திலே கிடந்து அனுபவிக்குமிடத்து அந்த ஆன்மாவை விட்டு நீங்காத சிவனுக்குந் துன்பமுண்டென்

னிற் கூடாது. அஃதெப்படியென்னில், ஆதித்தியப்பிரகாசம் படிகவொளியிலே கலந்துநின்று வன்னங்களைப் பற்றுவித்துத் தான் பற்றாதவாறுபோலும், கண்ணொளியிற் கலந்துநின்று விஷயங்களைக் காண்பித்துத் தான் காணாதவாறுபோலும், ஒருவன் வயிற்றிலே கிடக்கிற புழு அனுபவிக்குந் துன்பம் அவனுக் கில்லாதவாறுபோலுமென வறிக. (உஅ)

ஆன்மா கிஞ்சிஞ்ஞனோ சுதந்தரவீனனோ? கேவலங் கிஞ்சிஞ்ஞனென்றால் மின்மினிப் பூச்சிக்குள்ளே பிரகாசம் போலக் கொஞ்சமானாலுஞ் சுயமாக அறிவு விளங்கவேணும், அப்படி விளங்காதபடியினாலே கேவலங் கிஞ்சிஞ்ஞனுமன்று; கேவலஞ் சுதந்திர வீனனென்றாற் சிவன் அறிவித்ததெல்லாம் அறியவேணும், அப்படி அறியாதபடியினாலே கேவலஞ் சுதந்தரவீனனுமன்று. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படியென்னில், ஆன்மா கிஞ்சிஞ்ஞனாகிய சுதந்தரவீனன். (உகூ)

ஆன்மா மோட்சத்தையடையுமிடத்துக் கெட்டுக் கூடுமோ கெடாது கூடுமோ? கெட்டாற் கூடத்தக்கதில்லை, கெடாதிருந்தாற் கூடமாட்டாது. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படியென்னில், ஆன்மா கெடாமல் விடயங்களிலே செல்லுகிற ஆன்ம போத நிகழ்ச்சி கெட்டுக் கூடுமென அறிக. கெடுதலாவது போதஞ் சீவியாதிருத்தல். (௩0)

வியாபகம் வியாத்தி வியாப்பியம் ஆக ௩. வியாபகமாவது நிறைந்திருத்தல், வியாத்தி ஒன்றிலொன்று கலந்திருத்தல், வியாப்பியம் ஒன்றில் ஒன்று அடங்கியிருத்தல். அஃதெப்படியென்னில், சமுத்திரம் வியாபகம், தண்ணீரும் உப்புங் கலந்திருத்தல் வியாத்தி, சமுத்திர வியாபகத்தில் தண்ணீரும் உப்பும் அடங்கியிருத்தல் வியாப்பியம். சிவனுடைய வியாபகஞ் சமுத்திர வியாபகம்போலும், ஆன்மாவும் மலமும் வியாத்தியாயிருத்தல் சமுத்திர வியாபகத்தில் தண்ணீரும் உப்புங் கலந்திருத்தல்போலும், சிவனுடைய வியாபகத்திலே ஆன்மா

வும் மலமும் வியாப்பியமாயிருத்தல் சமுத்திர வியாபகத்தில் தண்ணீரும் உப்பும் அடங்கி யிருத்தல்போலும். சிவனுடைய வியாபகத்தில் சிவசத்தி வியாப்பியம், சிவசத்தியிலே ஆன்மா வும் மலமும் வியாப்பியம், ஆன்மாவிலே ஆன்மசத்தி வியாப் பியம்,மலத்திலே மலசத்தி வியாப்பியம்,ஆன்மபோதத்திலே மாயை வியாப்பியம், மாயையிலே மாயாகாரியம் வியாப்பியம், மாயாகாரியத்திலே கன்மம் வியாப்பியம், கன்மத்திலே கன்ம காரியம் வியாப்பியமெனை அறிக. (௩க)

ஆன்ம வியாபகத்துக்குக் கண் முதலிய உவமைகள் வரு மாறு: கண் க, கண்ணொளி க, கண்ணொளிக்குக் காணும் குணம் க, கண்ணொளிக்குக் காணுந் தொழில் க, இருள் க, பதார்த்தம் க, விளக்கு க, விளக்கை யுண்டாக்குகிறவன் க ஆக அ.

கண்ணைப்போல ஆன்மா, கண்ணொளியைப் போல ஆன்மஞானம், கண்ணொளிக்குக் காணுங் குணத்தைப் போல ஆன்ம ஞானத்துக்கு அறியுங் குணம், கண்ணொளிக்குக் காணுந் தொழிலைப் போல ஆன்ம ஞானத்துக்கு அறியுந் தொழில், இருளைப் போலும் ஆணவமலம், பதார்த்தங்களைப் போலுஞ் சுகதுக்கம், விளக்கைப் போலும் மாயாகருவி, விளக்கை யுண்டாக்குகிறவனைப் போலுஞ் சிவன். கண்ணுக்கு விளக்கு நீங்கினவிடத்து எத்தனை பதார்த்தம் போயின எத் தனை பதார்த்த முள்ளனவென்றால் கண்ணொளிக்குக் காணுந் தொழிலும் விளக்கும் போக்கி நின்ற ஆறு பதார்த்தமு முள் ளன. (௩உ)

ஆன்மா வியாபகமாக இருந்து சரீரத்தைப் பற்றுகிறதற் குப் படிகமலை அக்கினிமலை யுவமைகள் வருமாறு:

படிகமலை க, படிகமலைக்கு ஒளி க, ஒளிக்குப் பற்றுங் குணம் க, ஒளிக்குப் பற்றுந் தொழில் க, வன்னம் க, வன் னத்தைப் பற்றுவிக்கிறவன் க ஆக ரு. படிகமலையைப்

போலும் ஆன்மா, படிகமலைக்கு ஒளியைப்போலும் ஆன்ம ஞானம், படிக ஒளிக்குப் பற்றுங் குணத்தைப்போல ஆன்ம ஞானத்துக்கு அறியுங் குணம், படிக ஒளிக்குப் பற்றுந் தொழிலைப்போல ஆன்மஞானத்துக்கு அறியுந் தொழில், வன்னத்தைப் போலும் மாயாகருவி, வன்னத்தைப் பற்று விக்கிறவனைப் போலுங் கர்த்தா. படிகமலை எந்தப் பக்கத் திலே வன்னத்தைக் கொடுத்தாலும் அந்தப் பக்கத்திலே வன்னத்தைப் பற்றிக்கொள்ளும். அதுபோல எல்லாப் புவ னங்களிலேயும் வியாபித்திருக்கிற ஆன்மாவும் கர்த்தா எந்தப் புவனத்தில் மாயா கருவியைக் கொடுத்தார் அந்தப் புவனத் திலே கருவியைப் பற்றிக்கொண் டறியும். (௩௩)

அக்கினிமலை க, மலைக்குச் சூடு க, சூட்டுக்குச் சுடுங் குணம் க, சூட்டுக்குச் சுடுந்தொழில் க, பஞ்சு க, பஞ்சைப் பற்றுவிக்கிறவன் க ஆக ௬. அக்கினிமலையைப் போலும் ஆன்மா, அக்கினி மலைக்குச் சூட்டைப் போலும் ஆன்ம ஞானம், சூட்டுக்குச் சுடுங்குணத்தைப் போல ஆன்மஞானத் துக்கு அறியுங் குணம், சூட்டுக்குச் சுடுந்தொழிலைப் போல ஆன்ம ஞானத்துக்கு அறியுந் தொழில், பஞ்சைப்போலும் மாயா கருவி, பஞ்சைப் பற்றுவிக்கிறவனைப்போலுங் கர்த்தா. அக்கினி மலை எந்தப் பக்கத்திலே பஞ்சைக் கொடுத்தாலும் பற்றிக்கொள்ளும். அப்படிப்போல எல்லாப் புவனத்திலும் வியாபித்திருக்கிற ஆன்மாவும் எந்தப் புவனத்திலே கர்த்தா மாயாகருவி கொடுத்தாலும் பற்றிக்கொண் டறியும். (௩௪)

ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணமா யிருக்குமென்பதற்கு ஆகாய உவமை வருமாறு :

ஆகாயமானது இருளுடனே கூடினால் இருளாயிருக்கும்; ஒளியுடனே கூடினால் ஒளியாயிருக்கும். அதுபோல ஆன்மா மலத்துடனே கூடினால் மலமா யிருக்கும், சிவத்துடனே

கூடினுற் சிவமாயிருக்கும். இதற்குப் படிகமலே அக்கினிமலே உவமைகளுமாம். (ரு௫)

எண்ணிறந்த கோடி புவனங்களிலே யிருக்கிற எண்ணிறந்த கோடி ஆன்மாக்களுக்கும் அறிவுந் தொழிலும் கொடுக்கிறதினுலே சிவன் வியாபகனென அறிக. (ருசு)

எண்ணிறந்தகோடி ஆன்மாக்களுக்கும் அறியாமை யிருக்கையினுலே ஆணவ மலம் வியாபகமாமென அறிக.(ருஎ)

எண்ணிறந்த கோடி புவனங்களிலிருக்கிற எண்ணிறந்த கோடி ஆன்மாக்களுக்குந் தனுகரணுதி யிருக்கையினுலே மாயை வியாபகமென அறிக. (ருஅ)

எண்ணிறந்த கோடி ஆன்மாக்களுக்கும் எண்ணிறந்த கோடி புவனத்திலே புகிப்பிருக்கையினுலே கன்மம் வியாபகமென அறிக. (ருகூ)

எண்ணிறந்த கோடி கண்ணுக்கும் சிவன் ஒருவராக இருந்து அறிவிக்கிறதெப்படியென்னில்,எண்ணிறந்த கோடி கண்ணுக்கும் ஆதித்தன் ஒருவனுக இருந்து காட்டுகிறது போலவென அறிக. (சo)

எண்ணிறந்த கோடி ஆன்மாக்களேயும் ஆணவ மலம் ஒன்ருயிருந்து மறைக்கிறது எப்படியென்னில், எண்ணிறந்த கோடி கண்களேயும் இருள் ஒன்ருயிருந்து மறைக்கிறது போலுமென அறிக. (சக)

எண்ணிறந்த கோடி புவனங்களிலிருக்கிற எண்ணிறந்த கோடி ஆன்மாக்களுக்கும் எண்ணிறந்த கோடி கன்மங்களேச் சிவன் ஒருவராக இருந்து அறிந்து கூட்டி முடிக்கிறது எப்படி யென்னில், ஒரு வண்ணுனவன் ஓர் ஊரிலே யிருக்கிற பலபேருடைய பல புடைவைகளே வாங்கி வெளுத்து இது இன்னுரது இது இன்னுரது என்றறிந்து எடுத்துக் கொடுத்தல் போலும்; ஓர் இடையன் ஓர் ஊரிலிருக்கிற பல பேருடைய பல மாட்டையும் பல ஆட்டையும் இது இன்னுரது இது

இன்னாது என்றறிந்து அவரவர் வீடுகளில் கொண்டுபோய் விடுதல் போலுமென அறிக. (சஉ)

ஆன்மாக்களுக்கு வினை வேறே, கன்மம் வேறே. அவற்றுள் வினையாவது ஆன்மாக்களுக்குக் கேவலத்தி லுண்டாகிய விருப்பம். இதற்கு வசனம் தேவாரம் 'அல்ல லென்செயும் அருவினை யென்செயும்' [அப்பர்: கோயில், திருக்குறுந் தொகை, ii, 4] என்பதிற் காண்க. கன்மமாவது புண்ணிய பாவங்கள்.

கன்மமாவது ஆகாமியம் சஞ்சிதம் பிராரத்தமென மூன்று விதமாயிருக்கும். இவற்றிற்கு முறையே தூல கன்மமென்றும் சூக்கும கன்மமென்றும் அதிசூக்கும கன்மமென்றும் பெயர். அவற்றுள் ஆகாமியமாவது பிராரத்தம் புசிக்கையிலே உண்டாகிய இதமும் அகிதமும். இதமகிதமாவது மன வாக்குக் காயங்களினாலே செய்யப்பட்ட நல்ல தொழிலுந் தீய தொழிலுமாம். சஞ்சிதமாவது மாயையினாலே கட்டுக்கிடையாகிய புண்ணிய பாவங்கள். பிராரத்தமாவது எடுத்த தேகத்திலே புசித்துத் தொலைவனவாகிய சுக துக்கங்களாம். இந்தச் சுக துக்கங்களுக்கு இருப்பிடமாவது சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்தங்களாகிய விடயங்கள். இந்த ஐந்து விடயங்களும் பத்து விதமாயிருக்கும். அஃதெப்படி யென்னில், விருப்புச் சத்தம் வெறுப்புச் சத்தம் விருப்புப் பரிசம் வெறுப்புப் பரிசம் விருப்பு ரூபம் வெறுப்பு ரூபம் விருப்பு ரசம் வெறுப்பு ரசம் விருப்புக் கந்தம் வெறுப்புக் கந்தம் இந்த முறைமையிற் பத்து மிருக்கும். இந்தப் பத்தும் சுக துக்கங்களுக்கு ஏதுவா யிருக்குமென அறிக. (சங)

ஆன்மாவினுடைய விடய கன்மத்தைச் சிவனும் அறிவர் ; ஆன்மாவும் அறிவான். ஆக இரண்டுஞ் சரியோ

வென்றால் சிவனறிகிறது மாத்திரம், ஆன்மா அறிந்து அழுந்துவான். (சச)

ஆன்மா பிராரத்தம் புசித்தற்குச் சிவன் நல்வினை தீவினை யிரண்டையுங் கருவியாகக் கூட்டினார். அந்தச் செய்தியை ஆன்மா தன்னுடைய செய்தி யென்று நினைத்துக் கொண்டான். ஆகையினாலே இந்த இரண்டு தொழிலும் ஆன்மாவுக்கு ஆகாமியமாயின. (சரு)

ஆணவ மலமானது இராக்காலம் போலும்; கேவலமானது இருட்டைப் போலும். கேவலத்துக்குப் பொருள் மறைப்பு. (சசு)

ஆன்மாவுக்கு ஆர்ச்சிப்புக் கேவலாவத்தையிலே யல்லாமற் சகலாவத்தையிலே கூடாது. சகலாவத்தையிலே ஆன்மாவுக்கு ஆர்ச்சிப் பென்றால் சிவனுக்குத் தோஷம் வரும். ஆகையினாலே சகலாவத்தையிலே ஆன்மாவுக்கு ஆர்ச்சிப்பு இல்லையென அறிக. (சஎ)

ஆன்மாவுக்குக் கேவல சகல சுத்தமென மூன்றவத்தையுண்டு. அவற்றுட் கேவலமாவது காரண கேவலமென்றுங் காரிய கேவலமென்றும் இரண்டு. அவற்றுட் காரண கேவலமாவது அனாதியிலே ஆன்மா அறிவு கெடாமல் ஆணவ மலத்திலே யழுந்திக் கிடத்தல். அஃதெப்படி யென்னில், கண்ணானது இராக் காலத்து இருட்டில் ஒளி கெடாமல் விழித்திருத்தல் போலும். காரிய கேவலமாவது நித்தியங் கருவி நீங்கி நித்திரை கொள்ளுதல்.

காரண சகலமாவது அனாதி கேவலத்திலே அழுந்திக் கிடந்த ஆன்மா மாயாகருவிகளினாலே கேவலம் நீங்கிச் சுக துக்கங்களை அறிதல். அஃதெப்படியென்னில், இராக்காலத்து இருளிலே அழுந்திக் கிடந்த கண்ணானது விளக்கினாலே இருள் நீங்கிப் பதார்த்தங்களைக் காண்கிறது போலும். காரிய சகலமாவது நித்தியங் கேவலப்பட்ட ஆன்மா மாயா

கருவிகளினலே மறைப்பு நீங்கிச் சத்தாதி விடயங்களை யறிதல்.

காரண சுத்தமாவது ஆன்மா பஞ்ச மலங்களையும் நீங்கி அருளைப் பொருந்திச் சிவானந்தத்தை அனுபவித்தல். அஃதெப்படியென்னில், இராக்காலத்து இருளிலே விளக்கோடுங் கூடியிருந்த கண்ணானது சூரியன் உதயமானவிடத்து இராக்காலமும் இருட்டும் விளக்கும் நீங்கிச் சூரிய கிரணத்தினற் சூரியனைக் கண்டுகொண் டிருத்தல் போலும். காரிய சுத்தமாவது சுத்தாவத்தையின் காரியமாகிய நின்மல சாக்கிரம் நின்மல சொப்பனம் நின்மல சுழுத்தி நின்மல துரியம் நின்மல துரியாதீதம் ஆகப் பஞ்ச அவத்தையுமாம். (சஅ)

மல நிவிர்த்திக்குக் காரணங்களாவன அனதி சிருஷ்டி தொடுத்து மோட்ச பரியந்தம் உண்டான சிவபுண்ணியங்களாம்.

சிவ புண்ணியங்களாவன: புத்தி பூர்வ சிவபுண்ணியம், அபுத்தி பூர்வ சிவபுண்ணியம் - உ; உபாய சரியை, உபாய கிரியை, உபாய யோகம், உபாய ஞானம் - ச; உண்மைச் சரியை, உண்மைக் கிரியை, உண்மை யோகம், உண்மை ஞானம்-ச ஆக கO. இப்பத்தில் உண்மை ஞான மொன்றும் அருள்நிலை, மற்றை யொன்பதும் மருள்நிலை.

உண்மை ஞான மென்னுஞ் சிவபுண்ணிய மொன்றும் பத்துவிதமா யிருக்கும். அவை: தத்துவ ரூபம், தத்துவ தரிசனம், தத்துவ சுத்தி, ஆன்ம ரூபம், ஆன்ம தரிசனம், ஆன்ம சுத்தி, சிவ ரூபம், சிவ தரிசனம், சிவ யோகம், சிவ போகம் ஆக கO. இந்தப் பத்தையும் சுத்தாவத்தையின் காரியமாகிய நின்மலசாக்கிரமாதி யதீதமாகிய பஞ்ச அவத்தையிலே அடக்குகிற தெப்படி யென்னில், தத்துவ ரூபம், தத்துவ தரிசனம், தத்துவ சுத்தி, ஆன்ம ரூபம் இந்த நாலும் நின்மல சாக்கிரத்திலே யடங்கும்; ஆன்ம தரிசன

மும், சிவ ரூபமும் நின்மல சொப்பனத்தி லடங்கும்; நின்மல சுழுத்தியிலே அடங்குவது ஒன்றுமில்லை, அருள்செய்யும் பஞ்சகிருத்தியத்தை யான் செய்வேனென்று போதஞ் சீவித்தல் மாத்திரம்; நின்மல துரியத்திலே ஆன்ம சுத்தியும் சிவ தரிசனமும் சிவ யோகமும் அடங்கும்; நின்மல துரியாதீதத்திலே சிவ போகம் ஒன்றும் அடங்குமெனக் கொள்க.

தத்துவ ரூபமாவது முப்பத்தாறு தத்துவங்களுடைய தொழிலை யறிதல். தத்துவ தரிசனமாவது முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் சடமென்றறிதல். தத்துவ சுத்தியாவது முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுஞ் சிவஞானத்தினலே தனக்கு அன்னியமென் றறிந்து நீங்குதல். ஆன்ம ரூபமாவது பஞ்ச மலங்களையும் நீங்கி ஆன்மாவைப் பிரமமென்று கருதுதல். ஆன்ம தரிசனமாவது தனக்கொரு செய்தியுமில்லை என் றறிந்து நிற்றல். ஆன்ம சுத்தியாவது ஆன்மா சிவஞானத்திலே போயழுந்தித் தான் தோன்ருமல் அந்தச் சிவஞானமாய்ப் போதல். சிவ ரூபமாவது ஆணவ மலத்திலே கிடக்கிற ஆன்மாவைச் சிவன் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்து மலங்களை நீக்கி மோட்சத்திலே விடுவனெனத் திடமாயறிதல். சிவ தரிசனமாவது சிவன் செய்யும் பஞ்சகிருத்தியத்தை ஆன்மா செய்யமாட்டானென் றறிந்து திருவருளோடு அழுந்தாது சேர்தல். சிவ யோகமாவது சிவசத்தி செய்யுங் கிருத்தியமெல்லாமுஞ் சிவனுக்குச் சற்றுமில்லை யென்றறிந்து சிவசத்தியின்றித் தனக்கும் பிறர்க்குஞ் சற்றுஞ் செய்தியில்லை யென்றறிந்து தெரிந்து திருவருளோடு அழுந்தி அதுவாய்ப் போதல். சிவ போகமாவது ஆன்மா சிவானந்தத்தைப் புசித்தல். (ரு0)

சிவஞானபோதத்தில் இரண்டாஞ் சூத்திரத்தில் தத்துவ ரூபமொன்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. ஐந்தில் தத்துவதரிசனமும், ஆறில் தத்துவ சுத்தியும், எழில் ஆன்ம ரூபமும்,

எட்டில் ஆன்ம தரிசனமுஞ் சிவ ரூபமும், ஒன்பதில் பத்தில் ஆன்ம சுத்தியுஞ் சிவ தரிசனமுஞ் சிவயோகமும், பதினொன் றில் சிவ போகமுஞ் சொல்லியிருக்கிறது. (ருக)

சிவஞானபோதம் முதற் சூத்திரத்தில் சங்கார கர்த் தாவே முதன்மையான கர்த்தாவென்று சொன்னது. இரண் டிலே மலமும் கன்மமும் மாயையும் ஆன்மாவும் சிவனும் ஆகிய ஐந்து பொருளும் அத்துவிதமா யிருக்குமென்றது. மூன்றில் அனுமானத்தினலே ஆன்மா உண்டென்று சாதித்தது. நான் கில் ஆன்மாவுக் கனுதியிலே கேவல சகல சுத்தமென்று மூன்றவத்தைபு முண்டென்று சொன்னது. ஐந்தில் ஆன்மா தன்னைப் பிரமமென்று கருதல் அல்லவென்று மறுத்தது. ஆறில் சத்து மசத்தும் பகுத்துச் சொன்னது. ஏழில் ஆன்ம இலக்கணமும் முன்சொன்ன சத்தசத்திற்குப் புறனடையுஞ் சொன்னது. எட்டில் சிவஞானத்தை யறியும் முறைமையைச் சொன்னது. ஒன்பதில் ஆன்ம சுத்தி சொன்னது. பத்தில் பாச க்ஷயஞ் சொன்னது. பதினொன்றில் பரமேசுரன்சீபாதங் களை யணையும் முறைமையைச் சொன்னது. பன்னிரண்டில் மனோவாக்குக் காயங்களினலே அறியப்படாத சிவனை மனோ வாக்குக் காயங்களினலே யறிந்து வழிபடும் முறைமையைச் சொன்னது. (ருஉ)

ஞானவான்களுக்குப் பிராரத்தமில்லை யென்பதற்குப் பழைய மணியகாரன் முதலிய உவமைகள் வருமாறு:

ஒருவன் ஓர் ஊரிலே வெகு நாள் மணியம் பண்ணிக் கொண்டிருந்து வெகு தானிய தவசங்களும் வாழை கரும்பு முதலானவெல்லாம் உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கையிலே மணி யம் மாறிப் புதுமணியகாரன் வந்தவிடத்துப் பழைய மணிய காரனலே அதில் ஒரு பதார்த்தமும் எடுக்கப்படாது. பழைய மணியகாரன் க, ஊர் க, பதார்த்தம் க, புதுமணியகாரன் க

ஆக ௪. பழைய மணியகாரனைப் போலும் ஆன்மா, ஊரைப் போலும் சரீரம், பதார்த்தங்களைப் போலும் பிராரத்தம், புது மணியகாரனைப் போலுஞ் சிவன் ஆக ௪. (ருந)

ஞானவானான ஆன்மாவுக்குப் புசிப்பாவது சிவஞானத்தை அனுபவித்தல்; சிவனுக்குப் புசிப்பாவது ஞானவான்களுடைய பிராரத்தம். (ருச)

கருமபரிபாகி நடையாவது வேதாகமங்களை ஓதி அறுதியிட் டறிந்து சரீரப்பற்று விடாமல் நித்தியகர்மானுட்டானங் களை வழுவாமற் செய்து முடித்தல். (ருரு)

மலபரிபாகி நடையாவது சரீரத்திலே பற்றில்லாமல் ஞானசாத்திரங்களை யோதிக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலைப் பொருந்தி நிட்டை கூடுதல். (ருசு)

ஞானவான்களுக்குத் தேகம் விழுதலாவது தத்துவ சுத்திப்படுதல்.

ஞானவான்களுக்கு அந்தியேஷ்டியாவது நின்மல சாக்கிர முதல் துரிய மீருக உள்ள நாலவத்தையும் நீங்கிச் சிவானந்தத்திலே அழுந்துதல். (ருஎ)

பரமேசுரன் அனுதிகேவலத்திலே கிடந்த ஆன்மாவுக்கு அனுதிசிருட்டி செய்கிற காலத்தில் தானே தலமாகவுந் தீர்த்தமாகவும் மூர்த்தியாகவுந் திருமேனி கொண்டெழுந் தருளி அனேகம் பிரகாரமாக உபகரித்துச் சிவபுண்ணியங் களைக் கொடுப்பர்: சிவதலங்களிலே புழு முதலான சரீரங்கள் சனித்தாலும் நசித்தாலுஞ் சிவபுண்ணிய முண்டாம்; நாற் கால் மிருகங்கள் மனிதர் முதலானவர்கள் தீர்த்தத்தைக் குடித்தாலும் முழுகினுலுந் திவலைகள் தெறித்தாலும் நெற் பயிர் முதலானவைகள் தீர்த்தம் பாய்ந்து விளைந்து அவற் றைப் பறவை முதலாயின புசித்தாலுஞ் சிவபுண்ணிய முண் டாம்; சிவாலயமிருக்கிற ஊரிலும் புண்ணியமுண்டாம். சிவ லிங்கத்திலே செய்யும் அர்ச்சனை அபிடேக நைவேத்தியம்

முதலானவைகளுக் குரியவான விருட்சங்களாகவும் நெல் முதலாயின பயிர்களாகவும் பசுமுதலாயின மிருகங்களாகவும் சனிப்பித்துச் சிவபுண்ணியங்களை உண்டாக்குவர். (ருஅ)

விஞ்ஞானகலருக்கு ஆணவ மலமொன்றும் பந்தம், மாயையுங் கன்மமு மில்லாதிருந்தால் பந்த நீங்காதாகையால், மாயையிலே சுத்த தனுவுஞ் சுத்த கன்மமு முண்டு. அப்படி உண்டாயிருக்கையிலும் இல்லையென்றது அந்த இரண்டினு லும் அவர்களுக்கு மயக்க மின்மையின். (ருகூ)

பிரளயாகலருக்கு மலமுங் கன்மமும் பந்தம், சரீரம் இல்லாதிருந்தாற் கன்மம் புசிக்கப்படா தாகையினுலே அசுத்த மாயாதனு உண்டு. அப்படி உண்டாயிருக்கையிலும் இல்லையென்றது அந்த இரண்டினுலும் அவர்களுக்கு மயக்க மின்மையின். (சூ0)

சிவன் சத்தியுடனே கூடினுற் பிரபஞ்சமுண்டாம்; சத்தி சிவத்துடனே கூடினுற் பிரபஞ்சமுண்டாகாது. ஆன்மா போதத்துடனே கூடினுற் பிரபஞ்சமுண்டாம்; போதம் ஆன்மாவிற் கூடினுற் பிரபஞ்சமுண்டாகாது. இதற்கு வசனம் 'இருவினை யின்பத் துன்பத்து' [சிவஞான சித்தியார், ii, 4] என்பது காண்க. (சூக)

முப்பத்தாறு கருவியுந் தத்துவங்கள் ; புறநிலைக்கருவி அறுபதும் தாத்துவிகங்கள். தத்துவங்களுக்குப் பொருள் அழியாதிருத்தல். சிவன் ஆன்மா மலம் மாயை இவற்றைத் தத்துவமென்றுஞ் சொல்லலாம். தாத்துவிகங்களெல்லாம் அழிந்துபோம். தத்துவங்களுக்குத் தொகையில்லையென அறிக. (சூஉ)

ஆன்மாவுக்கு மலப்பிணியினுலே சரீரம் உண்டானது. சிவனுக்கு ஆன்மாவினுடைய மலப்பிணியைத் தீர்க்கும் ஆசையாகிய வியாதியினுலே திருமேனி உண்டானது. ஆன்

மாவினுடைய மலப்பிணியைத் தீர்க்கும் மருந்தாவது பிராரத்தம். ஆன்மா பிராரத்தத்தைத் தான் புசித்தால் மலப்பிணி நீங்காது; சிவனுக்குக் கொடுத்தால் மலப்பிணி நீங்கும். (கூஙு)

எண்ணிறந்த கோடி ஆன்மாக்கள் மோட்சத்தை அடையவும் பின்னும் ஆன்மா குறையாதிருத்தல் உலவாக்கிழியிலே திரவியம் எடுக்க எடுக்கக் குறையாதிருத்தல் போலுமென அறிக. (கூச)

ஆணவ மலம் தன்னைப் பிடித்தவனை மயக்கும் பிடியாதவனை மயக்காது என்பதற்கு உவமை: ஒரு விடனானவன் ஒரு வேசியைப் பார்த்தவிடத்து அவள் அவனை மயக்குகிறது போலும்; சன்னியாசிகள் வேசியைப் பார்த்தபோது அவர்களை அவள் மயக்காதது போலும். (கூரு)

சரீரத்திரிவாவது பாம்பு சட்டை கழற்றினாற்போல; ஆன்மா தூலதேகத்தை விட்டு நீங்கிச் சூக்குமதேகத்தோடு நரகத்திலே சென்று துன்பத்தை அனுபவிக்கிற நிமித்தம் பூதசரீரத்தைப் பொருந்தலும், சுவர்க்கத்திலே சென்று சுகத்தை அனுபவிக்கிற நிமித்தம் பூதசார சரீரத்தைப் பொருந்தலும், பூமியிலே சென்று சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கிற நிமித்தம் பூதபரிணாம சரீரத்தைப் பொருந்தலுமாம்.

இடத்திரிவாவது புள்ளானது முட்டையை விட்டுக் கொம்பிலே யிருத்தல்போல; ஆன்மா தூலதேகத்தை விட்டு நீங்கிச் சூக்குமதேகத்தோடு நரகசுவர்க்கங்களாகிய ஈரிடத்திலேயும் செல்லுதல். இதற்குச் சித்தர்கள் பரகாயப் பிரவேசம் பண்ணுதலுமாகும்.

அறிவுத்திரிவாவது ஆன்மாக்கள் நனவிலே கண்ட செய்தியெல்லாங் கனவிலே மறந்தாற்போல; ஆன்மா தூலதேகத்தை விட்டு நீங்கிச் சூக்குமதேகத்தோடு பூதசரீரத்தை

யும் பூதசார சரீரத்தையும் பொருந்தி நரக சுவர்க்கங்களாகிய ஈரிடத்திலும் அடைந்தபோது மயங்கி யறிதல். (சுசு)

ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மத்தை யார்ச்சித்த முறையிலே நுகர்ச்சி வாராது. முன் செய்த கன்மம் பின்னும் பின் செய்த கன்மம் முன்னும் மாறி மாறி வன்மை மென்மைக் கிடாக நுகர்ச்சி வரும். அஃதெப்படியென்னில், ஒருவன் முதல் நாள் பனங்கொட்டை போட்டான், மறுநாள் தென்னம்பிள்ளை வைத்தான், மூன்றும் நாள் கத்தரி நட்டான், நாலாம் நாள் கீரை விதைத்தான். கீரைக்குப் பலன் பதினைந்து நாளிலும், கத்தரிக்குப் பலன் ஒரு மாதத்திலும், தென்னம்பிள்ளைக்குப் பலன் அஞ்சு வருடத்திலும், பனைக்குப் பலன் முப்பது வருடத்திலும் வருகிறதேயன்றி வைத்த முறையிலே வாராததுபோலவென அறிக. (சுஎ)

ஞானவான்களுக்குக் குரு லிங்க சங்கமம் உண்டானாற் போலப் பெத்தான்மாவுக்குங் குரு லிங்க சங்கமம் உண்டு. அஃதெப்படி யென்னில், பெண்டிர் குரு, பிள்ளை லிங்கம், சுற்றத்தார் சங்கமம். (சுஅ)

நிருவாணதீட்சையாவது இரண்டு விதமாக இருக்கும். அஃதெதென்னில், சத்திய நிருவாணமென்றும் அசத்திய நிருவாண மென்றுமாம். அவற்றுள் அசத்திய நிருவாணமாவது அதிதீவிர சத்திநிபாத மில்லாத சீடனுக்கு அறிவித்தா லறியுந் தன்மை யில்லாதபடியினாலே ஆறத்துவாவையும் அறிவியாமல் தீட்சையினாலே அவற்றை நீக்குதல். தேக நீங்குதலோடு கூடிய சத்திய நிருவாணமாவது அறிவித்தா லறியுந் தன்மையுடைய சீடனுக்கு ஆறத்துவாவையும் அறிவித்து அவற்றை நீக்குதல். (சுகூ)

சிவனுக்கு அழியாத் திருமேனி ஆன்மாவேயாம். சிவ லிங்க விக்கிரகம் முதலான திருமேனிகள் சருவ சங்கார

காலத்திலே நீங்கிப்போகும்; ஆன்மாவாகிய திருமேனி நீங்காது. (எ0)

பரமேசுரன் திருமேனி கொள்ளாவிட்டால் பஞ்சகிருத்தியம் உண்டாகமாட்டாது; பிரமா விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்களுக்கும் நரகர்களுக்கும் வேதாகமங்களை அறிவிப்பாரில்லை; இம்மூவர்க்குங் குரு சந்தானத் தொடர்ச்சியும் உண்டாகமாட்டாது; ஆன்மாக்களுக்குப் போக யோகங்களும் உண்டாகமாட்டா; குருவானவர் குண்ட மண்டலாதிகளாற் பாசத்தை நீக்குந் தீட்சை உண்டாகமாட்டாது; ஆகையாலே கர்த்தா திருமேனி கொண்டு வருவாரென வறிக. இதற்கு வசனம் 'உருமேனி தரித்துக் கொண்டது' [சிவஞானசித்தியார், i, 55] என்ற திருவிருத்த முதலும், 'உருவருள் குணங்களோடும்' [ஷை, i, 47] என்ற திருவிருத்த முதலுமென வறிக. வாராரென்பதற்குச் 'சிவனரு வுருவு மல்லன்' [ஷை, i, 70] என்றதில் அறிக. (எக)

பரமேசுரன் பிரம விஷ்ணு ருத்திரன் மகேசுரனென்னு நான்கு ரூபமுமாகான்; பரவிந்து, பரநாதம், அபரவிந்து, அபரநாதம் என்னும் நான்கு அரூபமுமாகான்; சதாசிவமென்னும் ரூபாரூபமு மாகான்; இந்த ஒன்பது ரூபத்திலும் வியாபகத்தினாலே கூடியிருந்தாலும் அவற்றைப் பொருந்தாதவனேயாவ னென அறிக. (எஉ)

சிவஞானம் ஒன்றினாலே அறிகிறதேயல்லாமல் மற்ற ஞானங்க ளொன்றினாலேயுஞ் சிவனை யொருகாலும் அறியக்கூடாது. பக்குவான்மாவுக்கு ஞான சாத்திரத்தைத் தானே படித்தால் ஞானம் விளங்காது, ஞானாசாரியர் சீடனுடைய பக்குவமறிந்து ஞானசாத்திரத்தைப் போதித்தால் ஞானம் விளங்கும். அஃதெப்படிப்போல வென்றால், தண்ணீர்த்தாகமுடையவன் சமுத்திரத்துத் தண்ணீரைத் தானே குடித்தால் தாகந் தீராது, மேகமானது சமுத்திரத்துத்

தண்ணீரைப் பருகி உவரையெல்லா மகற்றித் தண்ணீரைக் கொடுத்தால் தாகந் தீரும். ஆதலால் தண்ணீர்த்தாக முடைய வனைப்போலும் ஆன்மா, சமுத்திரசலத்தைப் போலும் ஞான சாத்திரம், மேகத்தைப் போலும் ஞானசாரியர். (எங)

மோட்ச காமியானவன் ஆன்மாவுக்குள்ளே யிருக்கிற சிவத்தை வெளிப்படுத்தல் காட்டத்திலே யிருக்கிற அக் கினியை அரணி நாட்டிக் கடைந்து வெளிப்படுத்தல் போலு மென அறிக. இதற்கு வசனம் தேவாரம் 'விறகிற் றீயி னன்' [அப்பர் : தனித் திருக்குறுந்தொகை, ii, 10] என்ப திற் காண்க. (எச)

ஆன்மாவுக்கு எல்லாவற்றிற்கும் முந்தினது பக்குவம், அதற்குப் பிந்தினது சிவபுண்ணியம், அதற்குப் பிந்தினது மலபரிபாகம், அதற்குப் பிந்தினது சத்திநிபாதம், அதற் குப் பிந்தினது இருவினையொப்பு, அதற்குப் பிந்தினது ஆசா ரியர் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளி வருதல், அங்குத்தி அனுக்கிரகம் பண்ணுகின்ற ஞானசாத்திரம். இது மோட்ச மடையு முறைமையென அறிக. (எரு)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தொண்டர் புராணம் பெரிய புராணம் என்று பெயரெய்தியதற்குக் காரணம்

[வை. சுந்தரேச வாண்டையார், ஆசிரியர், திருவையாறு]

"கற்றதனு லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றாள் தொழாஅ ரெனின்"

என்பது தமிழ் மறை.

ஒரு நாட்டாரின் மனப்போக்குக்கு ஏற்பவே அவர் தம் மொழி அமைப்பும், இலக்கியங்களும் ஏற்படும் என்பது அறிஞர் பலரும் அறிந்ததே. நம்தண்டமிழ் நாட்டவர் பண்டு தொட்டே கல்வியே மக்களுக்குக் கண் என்றும் அக்கண்ணுற் பெறும் பயன் இம்மை வாழ்வைச் செம்மையாய் நடாத்தி உலகப் பற்றற்று மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்து அவனை வழி படலேயாம் என்னும் உறுதி கொண்டவர். இதனுலன்றே தமிழ் மக்களின் சேம வைப்பாகவுள்ள தொல்காப்பியம் என்னும் செந்தமிழ் இலக்கண நூலில்,

"காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை
ஏமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி
அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனுங் கிழத்தியுஞ்
சிறந்தது பயிற்ற லிறந்ததன் பயனே."

என்ற நூற்பா எழுந்தது.

'கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் மற்றீண்டு வாரா நெறித்தலைப்படுவ' தியல்பாதலின், அதுவே நம் தண்டமிழ்க் கல்வியின் சிறந்த நோக்கமாம். அது நோக்கமாகவே நம் தமிழ் மொழியை உண்மையிற் பயில்வோராவர் 'புறங்

கரை யொழுகு செம்புண்ணிலியென வருங்கதை' கொள்ளா ராய்ப் பிறவியின் பயனையளிக்க வல்ல செந்நெறிகளைத் திறம் படக் கூறு நூல்களையே பெரிதும் பயில்பவர்களே. கலகலகூ உந்துணை யுதவுவன பயில்வோ ராகார்.

அங்ஙனம் பிறந்துள பயன் பெறுமாறு வழிகாட்டும் நூல்கள் பலவற்றுள் திருத்தொண்டர் புராணம் தலை சிறந்த தாகும். இத்தெய்வத் திருநூல் பிறவிப் பயன் எய்த விழை வார் மேற்கொள வேண்டிய சரியையாதி நான்கு நெறிகளை யும் தெள்ளிதிற் கூறுவதோடு அந்நெறிகளில் நின்ற ஆன் றோர் பலர் தம் அநுபவங்களையும் ஆண்டாண்டு இனிது விளக்கிப் போதருகின்றது. அதனால் அந்நூல் திருநெறியைக் கற்பிக்கும் ஓர் செவ்விய இலக்கணமாகவும் இலக்கியமாகவும் அமைந்துள்ளது.

“சேனன மோன்றிலே சீவன் முத்தனுக்கு” உய்க்கவல் லதும் “யாது சமயமும் வணங்கும் இயல்பினதாகி” யுள்ள சைவ சித்தாந்த நுண்பொருட்டிறங்களுக் கெல்லாம் எடுத் துக் காட்டுதவ வல்லது திருத்தொண்டர் புராணம் ஒன்றே.

உலக வாழ்க்கையில் எவ்வெத் தொழிலினின்றோரும் அவ்வத் தொழிலிலேயே நின்று எத்தொழிலு மற்ற இறை வனை வழிபடற்கேற்ற வழிகாட்ட வல்ல நூல் இதனினும் சிறந்தது வேறு யாதுளது?

நிற்க. இந்நூல் செந்நெறி கற்பிக்கும் திப்பிய நூலாவ தோடு நில்லாமல், வெறும் இலக்கிய நயத்தையே பெரிதும் பொருட் படுத்துவோர்க்கும் நடுநிலைமையில் ஆராய்வாரா யின், அந்நயங்களில் வேறெந் நூலுக்கும் பிற்பட்டதன்றென் பதும் புலனாம்.

இமிழென்னு மோசையுடைய செந்தமிழ்ச் சொற்களால் விழுமிய பொருள் கூறுவதாய், அமங்கலச் சொற்கள் புண ராது ஆற்றுப் புனல் பொருள் கோள் மலிந்து இயற்கைப்

பொருள்களின் எழில் நலம் நிறைந்த இந்நூல் தமிழரின் இலக்கியப் போக்கைச் செம்மையிற் றெரிவிப்பதாகும்.

இந்நூலை ஆக்கியோர் அருண்மொழித் தேவராம் தெருண்மிகுப் பெரியாராவர். இந்நூற்கு ஆசிரியர் இட்ட பெயர் திருத்தொண்டர் புராண மென்பதாம். இதனை,

இங்கித னாமங் கூறி னிவ்வுல கத்து முன்னாட்
டங்கிரு ளிரண்டின் மாக்கள் சிந்தையுட் சார்ந்து நின்ற
பொங்கிய விருளை யேனைப் புறவிருள் போக்கு கின்ற
செங்கதி ரவன்போ னீக்குந் திருத்தொண்டர் புராணமென்பாம்.

என ஆசிரியர் கூறியவாற்றால் அறியலாகும். இஃது இங்ஙனமாக, இதனைப் பெரிய புராணமென்றே மக்கள் வழங்கி வருகின்றனர். இதன் காரணத்தை ஆராய்வாம். உலகில் செயற்கருஞ் செய்கை செய்வார் பெரியராவர் *என்பது தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவனார் கருத்தாகும். திருத்தொண்டர் புராணத்தில் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ள நாயன்மார்களில் பலர் செயற்கருஞ் செயல்கள் செய்தவராவர். இச்செயல்களைப் புலவர் பெருமானாகிய சிவப்பிரகாச அடிகள்,

"கடனிற வண்ணன் கண்ணெனன் றிடந்து
மறைச்சிலம் பரற்று மலரடிக் கணியப்
பரிதி கொடுத்த சுருதிநா யகற்கு
முடிவிளக் கெரித்துங் கடிமலர்க் கோதைச்
சுரிகுழற் கருங்கட் டுணைவியை யளித்து
மருமக னறும்பூங் கருமயி ருதவியு
நென்முளை வாரி யின்னமு தருத்தியுங்
கோவண நேர்தனை நிறுத்திக் கொடுத்து
மகப்படு மணிமீ னாரற்கென விடுத்தும்
பூட்டி யரிவா ளூட்டி யரிந்துங்

* செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

தலையுடை யொலிக்குஞ் சிலையிடை மோதியு
மொய்மலர்க் கோதை கைமலர் துணித்துந்
தந்தையைத் தடிந்து மைந்தனைக் கொன்றுங்
குற்றஞ் செய்த சுற்றங் களைந்தும்
பூக்கொளு மாதர் மூக்கினை யரிந்து
மிளமுலை மாதர் வளமை துறந்தும்
பண்டைநா ளொருசிலர் தொண்ட ராயினர்."

என்று நால்வர் நான்மணி மாலையில் குறிப்பிடுந் திறனுேக்கி மகிழ்தற் குரியதாகும். இங்ஙனம் செயற்கருஞ் செயல் செய்த பெரியார்களின் வரலாற்றை உணர்த்துகின்றமையால் இந்நூல் பெரியர் புராண மெனப் பெயர் எய்திய தாதல் வேண்டும். பெரியர் புராண மென்பது நிலைமொழியீற்று ரகரங் கெட்டுப் பெரிய புராணமாயிற்று.

மேற்காட்டிப் போந்தவாறு, செயற்கருஞ் செயல்செய்த பெரியார்களின் வரலாற்றை உணர்த்து கின்றமையான், திருத்தொண்டர் புராணம், பெரிய புராணமெனப் பெயரெய்தியதாதல் வேண்டு மென்பது பெற்றும்.

